

HOMILIE VIERDE ZONDAG C 2010

Twee verhalen zijn ons zojuist voorgelezen. Het eerste verhaal was genomen uit de Handelingen van de Apostelen. De Handelingen van de apostelen is het oudste gedeelte van het NT. Wij kunnen er lezen over het ontstaan van de jonge kerk en over de gedrevenheid van de apostelen na Pinksteren, wanneer de H.Geest hen in vuur en vlam heeft gezet. Een heilig vuur heeft zich van hen meester gemaakt. Er is geen sprake meer van angst, huiver of vrees. De apostelen zijn onherkenbaar veranderd in moedige mensen, die niet afhaken bij tegenstand, die zij ondervinden. Door het joodse volk worden zij als verraders beschouwd, afvalligen of overlopers. Maar voor deze vrienden van Jezus is de wereld groter geworden dan alleen die smalle landstreek die wij Israel noemen. Zij zijn zich ervan bewust, dat in Jezus God mens geworden is voor alle mensen op deze wereld. Zij zien het daarom als hun taak om Jezus te verkondigen aan alle volkeren op deze aarde. Daarbij kunnen zij zich ook op de opdracht van Jezus beroepen: Gaat en onderwijst alle volkeren en doopt hen in de naam van de Drieëne God. De apostelen kan men dus de eerste missionarissen noemen, die overal naast instemming ook verzet ervaren. Maar nu vluchten zij niet meer weg zoals op Goede Vrijdag. Nu is er het heilig vuur, dat zij over Jezus niet kunnen zwijgen.

Maar wat willen zij ons dan van Jezus vertellen? Als zij over Jezus spreken, dan herhalen zij de woorden van Jezus zelf. Zij laten Jezus zelf aan het woord, die vandaag in het evangelie spreekt over zijn zorg en liefde voor iedere mens. Jezus gebruikt daartoe het beeld van de herder. De herder hoorde in de tijd van Jezus tot de vertrouwde dorpsfiguren. In de vroege morgen vertrok hij vanuit het dorp met zijn schapen naar de grazige weide. Gedurende de hele dag waakte hij over zijn dieren. Hij hield ze bij elkaar, opdat ze niet verstrooid zouden raken.

Tussen de herder en zijn dieren is een band van vertrouwen ontstaan. De schapen kennen zijn stem en ze luisteren naar hem. Zij volgen hun herder. Dat vertrouwen heeft de herder zich verdiend door zijn aandacht en dierenliefde. Voor een herder die dieronvriendelijk met zijn dieren omgaat, zullen de schapen angst hebben. Ze vluchten van hem weg, want zo'n herder vervult hen van angst. De goede herder wordt door de schapen aan zijn stem herkend en de dieren voelen zich veilig. Met de goede herder trekken zij mee.

De goede herder kent zijn schapen. Hij zorgt, dat er voldoende voedsel is voor zijn kudde. Het zieke dier verzorgt hij en koestert hij. Het zwakke schaap laat hij aansterken. Er mag geen schaapje verloren lopen. Zij liefde voor elk afzonderlijk schaap is zelfs zo groot, dat bij vermissing van een diertje hij de kudde alleen laat om dat ene diertje te zoeken. En wordt het gevonden, dan is er groot feest. Zo belangrijk en waardevol is ieder afzonderlijk dier.

Dit evangelieverhaal brengt ons ook bij het thema van deze roepingenzondag, Wereldwijd wordt op deze zondag stilgestaan bij de opdracht van de Kerk om als de apostelen over Jezus te spreken als de Goede Herder, maar Hem ook de mensen nabij te brengen in de heilige Sacramenten. Het is aan de priesters als taak gegeven om aan onze gelovigen Gods liefde schenken. In Jezus' persoon mogen de priesters dopen, Eucharistie vieren, getuige zijn bij het huwelijk van man en vrouw en er Gods zegen aan geven. De priesters mogen in Jezus' persoon vergeving schenken aan hen, die van de christelijke levensweg zijn afgedwaald in het sacrament van de biecht. En door de ziekenzalving mogen de priesters zieken voorbereiden op de definitieve ontmoeting met God. Priesters mogen in Jezus' naam herder zijn in het gesprek, in het luisterend

oor, in de mildheid, in de menselijke nabijheid. Priesters mogen herder zijn door de mensen bij God te brengen en hen Gods liefde te schenken. Wij mogen als priesters de kerkgemeenschap mee opbouwen tot een gemeenschap van mensen, die zich Dienaars van de levende God weten en daarin geluk vinden, ja zelfs eeuwig leven vinden.

De heilige Vader heeft het jaar van de Priester ook uitgeroepen om in dit jaar jonge mannen uitdrukkelijk op te roepen om hun oren open te houden voor Gods roepstem. Want God roept altijd. Ook in onze tijd. Wij willen bidden om de warme genade Gods, die in staat is om de harten van de jonge mannen te verwarmen, opdat ze bestand zijn tegen de koude vrieswind die door onze samenleving gaat en menige roeping in de knop doet breken. Wij bidden daarom de Heer van de oogst ons arbeiders te sturen.